

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΤΕΚΝΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣΣ ΦΙ. 0014

Χαῖρε τῶν πάντων ποητὰ, πεφιλημένον τέρας,
Ποῦ πηγες κοῖ ἐτρώμαξες τῶν Ἀθηνῶν τσ' ἀστέρας,
Χαῖρ' ἔξωχο νεράλι μου παιδί μου τιμημένο
Ποῦ ἤλθες ἀπ' τὴν ξενητιά πλούσιο δεδοξασμένο,
Γιὰ δόξα λοιπὸν ἔφυγες ἔξαφν' ἀπὸ τὴν χώρα;
Γιὰτὶ νὰ πᾶς ὅτ' ἐν τὴν ξενητιά π' ἀνάθεμα τὴν ὥρα,
Μ' ἐρώτιδες ποῦ ἔφυγες ποῦ θὲ νὰ πᾶς μοῦ εἶπες;
Μοῦ εἶπαν πῶς ἐκάθιστο κ' ἐκριβες πίπες πίπες.
Μὰ καθε' ποῦ τὸ μάθενα «Γιὰτ' εἶμαι τιμημένη!»
Μαχαίρει μέσα ὅτ' ἐν τὴν καρδίᾳ μ' ἔσφαξε τὴν καίμενη.
Πονῶ γιὰ σὲ τὸ δύστυχο ποῦ πηγες ὅτ' ἐν τὴν Ἀθήνα,
Μὰ πῶς μυρίζεις τέκνον μου λιγάνι ἀπὸ ξύνα;
Δὲν σ' ὠλεγα παιδάκι μου ν' ἀκούς τὴν συμβουλὴ μου;
Νὰ τρώς ψωμὶ σπητάκι σου νὰ βροίσκεται μαζὺ μου.
Δὲν σ' ὠλεγα παιδάκι μου νὰ μένης στ' Ἀργοστόλι;
Νὰ σιᾶζης τὰ στραβοξυλα καὶ νὰ σὲ χαίρωντ' ὅλοι.
Ἰκουσε τὴν μανοῦλα σου, ἄκου τὴν συμβουλὴ της
Μὴν ὑπερβῇ τὰ ὅρια καὶ πνίξῃ τὸ παιδί της.
Τὰς προσταγὰς της φύλαττε ὅτ' ἐν τὸν νοῦν σου φύταφέ τα
Μὴν ἡ ζωὴ σου ἀπολεσθῇ καὶ χάσῃ τὸν Μορφέτα.
Κάθισε ὅτ' ἐν καὶ φρόνιμα πάντα σου νὰ τρώζης
Μικρὸν μεγάλον ἄνθρωπον ποτὲ νὰ μὴν πιρᾷζης.
Τὴν τέκνον μου ἀρίαντο ποῦ πηγες ὅτ' ἐν τὴν Ἀθήνα
Πέμου νὰ ζῇς πῶς ἔζησες; πῶς ἔφυγες τὴν παῖνα;
— Ἀκούσε! Μάνα μ' ἀκούσε, καθὼς ἐπρωτοπῆγα
Καὶ ἔγγραφα τὸν αἵτωπον μὲ τραγουδάκια λίγα,
Τὰ ἔχασαν οἱ ποιηταί, ἐκλείσαν τὰ γραφεῖα,
Κοὶ ὅλοι τοὺς ἐθαύμαζαν ἐπὶ γιὰ τὴν σοφία.
Πολλοὶ ἐτρελαθήκανε, ἀληθεῖς μὰνα ἀλήθεια
Ἀμειροὶ αὐτοκτόνησαν π' ὠγραφα παραμύθια.
Στοχάσου ν' ἀρενα ἐκεῖ συγγράμματα νὰ γράφω,
Ἦθελε ὅτ' ἐν καὶ τὸν Σουρή κ' ἄλλους πολλοὺς νὰ
[θάψω.

Μὲς τὸν οἶδνα ποῦ ἔμασε κανέναν σὰν ἐμένα
Δὲν ἔμιασε ὅτ' ἐν ποιῇ ἐν ἐρμιασε ὅτ' ἐν πέναι
Κάπου Πινδάρου Ὀμηροὶ κ' οἱ ἴδωται τοῦ Σωκράτους,
Ἐγὼ μοι μέγας ποιητὴς π' Ἑλλήνων ποῦ ἐκείνου,
Ἐγὼ μὲ τὴν ἰδέαν μου περὶ τὸν Εὐκλείδη,
Καὶ ὅτ' ἐν ἀρβίλες ποῦ φορὸ ἔχει τὸν Θεομυθίδη.
— Εὐγε παιδί μου σ' ἐποιῶ ποῦ ἔφυγες τὴν παῖνα,
Μὰ πῶς δὲν σοῦ κατέθηκε νὰ μένης ὅτ' ἐν τὴν Ἀθήνα,
Καὶ τὴν πτωχὴ φαμίλια σου νὰ ἀντιλαμβάνεσθαι,
Κ' ἐμένα τὴν Κεφαλὴν νὰ ἱκανοποιῶμαι.
Ὅτ' ἐν ἄμενες τὸ καὶ χημὰ περὶ τὸν Μορφέτα
Ἐκείνη τὴν μὲνέρα σου γὰρ π' ἀκούσῃς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς ΛΗΕΟΥΡΙΩΤΗΣ.

